

for deres Børn i Søetatens Skoler. Disse skulde nemlig nedlægges og Underofficererne saavel som det øvrige faste Mandskab henvistes til at lade deres Børn søge enten private Skoler eller Kommuneskolerne. Kun de Folk af Søværnets Underklasser, hvis Børn ved det ovennævnte Tidspunkt nød fri Skolegang, samt enkelte Haandværkere, Pensionister m. fl. bibeholdt Ret til fri Skolegang for deres Børn, idet Staten overtog Betalingen for deres Undervisning i Kommunens Betalingskoler; men Antallet af Børn, der paa denne Maade nyde fri Undervisning, er i Marenes Løb fundet stærkt, saaledes at det paa Marineministeriets Budget i dette Djemed opførte Beløb, der for Finansaaret 1874—75 ved den endelige Nedlæggelse af Søetatens Skoler var 2,800 Kr., nu kun beløber sig til 120 Kr. paa Finanslovsforlaget for 1900—1901, medens Børnernes Antal for Tiden kun er 6.

Paa Grund af de stedse stigende Fordringer med Hensyn til en fylldig Skoleundervisning, der stilles for at erholde Afgang til saa godt som alle Livsstillinger nu til Dags, ere Underofficererne henviste til at lade deres Børn søge private Skoler, hvor der meddeles dem en fyldigere Undervisning, end de kunne faa i Kommuneskolerne, men de hermed forbundne Omkostninger stille meget store Krav til deres ringe Indtægter, og de have derfor henvendt sig til Marineministeriet for ved dets Medvirking mulig at kunne erholde Afgang for deres Børn til den Classenske Legat-skole, der meddeler fri Undervisning til Børn af Hærens Underofficerer, og hvor en fyldigere Undervisning af Børnene vilde kunne opnaas. Denne Skole, der oprindeligt oprettedes for private Midler til Gavn for Børn af Artilleriets Underofficerer, har i Marenes Løb modtaget Understøttelse af Staten og funnet aabne sine Døre ogsaa for Underofficersbørn af de andre Vaabenarter, og Marineministeriet har derfor ikke taget i Betænkning gennem Krigsministeriet at henvende sig til Skolens Direktion for om muligt at opnaa den samme Begunstigelse for Underofficersbørn af Søværnet, da Hærens og Flaadens Underofficersklasser maa siges at være nærlig ligestillede i Henseende til pekuniære Livsvilkår.

Skolen har stillet sig meget velvillig over for denne Henvendelse og har i sit Svar udtalt, at den principielt intet vil have at erindre imod, at Andragendet fra Flaadens Underofficerer imødekømmes.

Den vil imidlertid ikke kunne modtage et saa betydeligt Antal ny Elever, som det her vil dreje sig om, uden et pekuniært Tilskud, og med Hensyn til denne Side af Sagen stiller Forholdet sig da saaledes:

De aarlige Udgifter ved Skolen andrage for Djeblikket med det nuværende Elevantal ca. 72 Kr. pr. Barn. Regner man, at Flaadens Underofficerer ville benytte Agangen til Skolen i samme Udstrækning som Hærens Underofficerer, maa af ca. 190 skolepligtige Børn ca. 150 paaregnes som Elever. Nogle af disse ville kunne optages i de alt bestaaende Klasser, men for at kunne møde enhver Eventualitet mener Skolen at maatte paaregne Oprettelsen af 5 ny Klasser, og naar Udgiften til hver af disse ansættes til 1,500 Kr. aarligt, vil Merudgiften kun andrage ca. 7,500 Kr. aarligt eller pr. Barn 50 Kr.

Endvidere vil der udkræves et Beløb en Gang for alle af ca. 2,500 Kr. til Ryansstaffelser af Materiel m. m. Dette Beløb vil kunne fordeles paa 2 Aar, men vil kunne falde helt bort, hvis Beløbet 7,500 Kr. bevilges allerede fra 1ste April d. A., idet den ny Ordning først kan træde i Kraft fra det ny Skoleaars Begyndelse (1ste August), hvorved Udgifterne reduceres til $\frac{2}{3}$.

Da Krigsministeriet slutter sig til Skolens Indstilling og ikke for sit Vedkommende vil have noget at erindre mod Sagen, skal Marineministeriet varmt anbefale, at den fornødne Bevilling gives.

Flaadens Underofficerer ere pekuniært saa uheldigt stillede, og det attraaede Gode vil være af saa stor Betydning for dem, at Willighed taler i høj Grad for at yde dem en Hjælp netop paa et Omraade, hvor deres Kollegaer af Hæren allerede ere i Besiddelse af det ansøgte Gode, et Gode, som jo for enhver Familiefader i mindre Maar er af en saa overordentlig stor Betydning lige over for Spørgsmaalet om Sittingen af hans Børns Fremtid.

I Henshold til det ovenfor anførte skal jeg derfor anmode det ærede Finansudvalg om paa mine Begne at stille følgende Rindingsforslag til 3dje Behandling af Forlaget til Finanslovf. for Finansaaret 1900—1901: